

Dosarul nr. Ira-969/2016

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte :

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Conișescu Andrei Ion, născut la 18.01.1952, originar din satul Sofia, r-nul Drochia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Studenților 7/3, ap.41 ;

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 16.04.2014-19.10.2015;
- instanța de apel: 04.11.2015-27.01.2016;
- instanța de recurs: 11.04.2016-09.08.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015, inculpatul Conișescu Andrei, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3), lit. d) Codul Penal a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală inculpatul Conișescu Andrei este învinuit de faptul că, în perioada 15-26 iulie 2010, deținând funcția de consultant principal al Comisiei economie, buget și finanțe a Parlamentului Republicii Moldova, numit în funcție publică prin Ordinul Președintelui Parlamentului SC-2 nr.5 din 01 februarie 2010, depășind în mod vădit atribuțiile de serviciu, contrar pct.1.3 alin. (2) al Instrucțiunii privind lucrul cu documentele în Parlamentul Republicii Moldova, aprobată prin Hotărârea Biroului Permanent al Parlamentului nr.1.3-XVI din 07.12.2005 (în continuare Instrucție), care prevede că respectarea regulilor stabilite în ea este obligatorie pentru deputații în Parlament, pentru funcționarii Aparatului Parlamentului, pentru consilierii conducerii Parlamentului, pentru consultanții și referenții din comisiile permanente și fracțiunile parlamentare, pct.8.4.2 din Instrucțiune care

stabilește că lucrul nemijlocit cu actele legislative intră în obligațiunile funcționarilor din comisiile permanente, din Direcția documentare parlamentară și din Direcția juridică, pct.8.4.3 din Instrucțiune care prevede că consultanții responsabili din comisiile permanente prezintă legile și hotărârile, împreună cu fișa de însoțire (anexa nr.32) Secției de redactare a Direcției documentare parlamentară, pct.8.4.5 din Instrucțiune care stipulează că actele legislative prezentate spre redactare în secția de redactare de către consultanții responsabili din comisiile permanente vor fi imprimate pe file de hârtie albă de formatul A4 pe o singură pagină și pct.8.4.7-8.4.8 din Instrucțiune care stabilește că actul legislativ redactat se restituie consultantului responsabil din comisia permanentă, care urmează în mod obligatoriu să-l verifice, înainte de a fi semnate de conducere, ilegal, modificând conținutul stenogramei ședinței în Plenul Parlamentului din 15 iulie 2010, a redactat și imprimat pe foi de hârtie textul final al Legii nr.176 din 15 iulie 2010, conform căruia în Anexa la lege, la pct. 1) lit. e) s-a introdus următorul cuprins: e) întreținerea cazinourilor până la 6 mese inclusiv, cuantumul taxei constituie 180 000 lei pentru fiecare masă de joc, iar începând cu a 7-ea, cuantumul taxei constituie 360 000 lei.

Tot el, este învinuit de faptul că, depășind în mod vădit atribuțiile acordate prin lege, în scopul de a urgenta intrarea în vigoare a actului normativ menționat, ilegal a introdus modificări în pct. III al Legii nr.176 din 15 iulie 2010, care prevedea că legea intră în vigoare peste 3 luni de la data publicării, cu excepția articolului 1 punctul 18, în partea ce se referă la punctul l litera e) din anexă, care intră în vigoare la data publicării.

Ulterior, cet. Conișescu Andrei, în pofida faptului că modificările menționate nu au fost acceptate de Comisia economie, buget și finanțe a Parlamentului Republicii Moldova nu au fost examinate și votate în ședința în Plen a Parlamentului, ducând în eroare personalul din Direcția documentare parlamentară, ilegal le-a introdus în redacția finală a textului Legii nr.176 din 15 iulie 2010, care a fost promulgată prin Decretul Președintelui Interimar al Republicii Moldova Mihai Ghimpu nr.464-V din 30 iulie 2010. Urmare a acțiunilor ilegale ale cet. Conișescu Andrei de introducere frauduloasă a modificărilor în cauză în textul Legii nr.176 din 15 iulie 2010, potrivit informației prezentate de către Camera de Licențiere, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de 5 973 165 lei, ce constituie urmări grave.

Acțiunile inculpatului Conișescu Andrei, au fost încadrate de acuzare în baza art.328 alin.(3), lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, faptă ce a cauzat urmări grave intereselor publice.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Conișescu Andrei să fie recunoscut vinovat și

condamnat în baza art. 328 alin.(2) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complimentare - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele administrației publice centrale și locale și de a exercita astfel de activitate pe un termen de 10 ani.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond cu toate că a dispus achitarea lui Conișescu Andrei, a enumerat în sentință toate probele prezentate de acuzare și care incontestabil dovedesc vina ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (2), lit. d) Codul penal și nici nu a găsit de cuviință să-și motiveze poziția or, instanța, la emiterea sentinței de condamnare sau achitare este obligată să-și expună părerea asupra probelor prezentate de către părți;

- prima instanță neavând nici o probă pertinentă și concludentă, cu toate că organul de urmărire penală a acumulat probele în conformitate cu prevederile legale, nefiind constatată nici o încălcare, a considerat necesar să aprecieze critic probele prezentate și susținute de către acuzatorul de stat în ședința judiciară, iar afirmațiile inculpatului referitor la prejudiciul cauzat poartă un conținut declarativ;

- în cazul infracțiunilor contra justiției, gravitatea infracțiunilor săvârșite trebuie de delimitată în sensul, că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate și securitatea statului, deoarece gradul prejudiciabil al lor periclitează activitatea normală a statului prin intermediul reprezentanților acestuia, iar obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor sociale. Un rol important în consolidarea sectorului public li se acordă mijloacelor legale, înainte de toate, se au în vedere reglementările care statuează funcțiile și competențele persoanelor cu funcție de răspundere, stabilind cele mai importante aspecte ale activității lor și prevăzând măsurile adecvate de influențare ce pot fi aplicate celor vinovați de nesocotirea disciplinei de serviciu. Or, activitatea de serviciu trebuie exercitată în limitele competenței acordate de normele care circumstanțiază statutul juridic al persoanei cu funcție de răspundere, aceasta fiind una dintre condițiile de bază ale funcționării normale a sectorului public, în aceste împrejurări, dacă persoana cu funcție de răspundere săvârșește acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin aceasta cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, se atestă o gravă perturbare a activității de serviciu într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor. Pe cale de consecință, se justifică intervenția legii penale în planul incriminării, la art.328 Cod penal, a faptei de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a invocat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt, și de drept și just a tras concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu au confirmat vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate inculpatului și anume:

- *declarațiile inculpatului Conișescu Andrei* (f. d. 189-196, vol. 17), care instanța de apel le-a considerat corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și acelei de apel dînsul a dat declarații consecvente, concludente, care coroborează cu întreaga sistemă de probe și demonstrează cu certitudine nevinovăția lui, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpatului Conișescu Andrei în comiterea infracțiunii imputate, sau ar combate declarațiile acestuia, ci, dimpotrivă, s-a constatat cu certitudine că dînsul, n-a acționat contrar pct.1.3 alin. (2) al Instrucțiunii privind lucrul cu documentele în Parlamentul Republicii Moldova, aprobată prin Hotărîrea Biroului Permanent al Parlamentului nr.13-XVI din 07.12.2005 și nu și-a depășit în mod vădit atribuțiile de serviciu, n-a prejudiciat bugetul de stat cu suma de 5 973165 lei, care în opinia părții acuzării constituie urmări grave;

- *declarațiile reprezentantului părții vătămate Muntean Silvia* (f. d. 90, 91, vol. 17) și a martorului LAZAR Valeriu (f. d. 79, vol. 17), asupra cărora Colegiul a conchis că acestea nu pot servi drept bază la atragerea lui A. Conișescu la răspunderea penală or, dînsele nu demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate lui. Mai mult ca atât, acești martori și reprezentantul părții vătămate Muntean Silvia n-au dat declarații în instanța de apel, acuzatorul n-a adus aceste persoane în ședința instanței de apel, pentru a fi interogate pe viu și astfel, aceste probe, dobîndite la urmărirea penală și în instanța de fond, care au stat la baza sentinței de achitare, nu pot fi, conform prevederilor art. 415 alin. 2/1 Cod de procedură penală, puse la baza unei decizii de condamnare;

- *declarațiile martorului Ionița Veaceaslav* (f. d. 80, 81, vol. 17), pe care Colegiul le-a considerat că acestea nu pot servi drept probe care ar demonstra vina inculpatului Conișescu Andrei în comiterea infracțiunii încriminate, or presupusele acțiuni ilegale ale inculpatului au fost considerate și apreciate ca fiind absolut legale și întemeiate, venite să combată monopolizarea genului de activitate respectiv și că amendamentele date au fost votate în ședința Parlamentului corect, avînd ca temei scrisoarea oficială a Președintelui Comisiei buget, economie și finanțe nr.CEB 576 din 21.09.2010, dl.

Veaceslav Ioniță, care a indicat despre caracterul legal al modificărilor operate și care a confirmat că aceste modificări au fost cunoscute de d-lui. Or, prin aceasta se combate versiunea acuzării despre acționarea unipersonală a inculpatului, precum și că modificările introduse de acesta nu au fost cunoscute de alte persoane responsabile;

- *declarațiile martorului Untila Veaceslav* (f. d. 82, vol. 17), pe care instanța le-a considerat că și acestea nu pot servi drept probe care ar demonstra vina inculpatului, or presupusele acțiuni ilegale ale acestuia au fost considerate și apreciate ca fiind legale și întemeiate, venite să combată monopolizarea genului de activitate. Astfel, prin aceasta se combate versiunea acuzării despre acționarea unipersonală a inculpatului, precum și că modificările introduse de acesta nu au fost cunoscute de alte persoane responsabile;

- *declarațiile martorilor Urecheanu Serafim* (f. d. 83, vol. 17), *Esinenco Tamara* (f. d. 4, vol. 17), *Enciu Angela* (f. d. 85, 86, vol. 17), *Lupan Ion* (f. d. 87, vol. 17), *Ganaciuc Maxim* (f. d. 88, vol. 17), *Mardare Lidia* (f. d. 88, vol. 17), *Ohotnicov Alexandru* (f. d. 92, vol. 17), *Iliaș Cezar* (f. d. 93, 94, vol. 17), *Săcăreanu Mariana* (f. d. 95, vol. 17); *Prisăcaru Alina* (f. d. 96, vol. 17), *Ciobanu Sergiu* (f. d. 97, vol. 17), *Creangă Ion* (f. d. 98-100, vol. 17), *Rotaru Tatiana* (f. d. 101, 102, vol. 17), *Fetescu Adrian* (f. d. 168, 169, vol. 17), *Ghimpu Mihai* (f. d. 172, 173, vol. 17), *Costandache Andrei* (f. d. 180, vol. 17); *Cernean Iurie* (f. d. 181, vol. 17), *Malțeva Lidia* (f. d. 188, vol. 17), care instanța le-a considerat că acestea nu pot servi drept probe care ar demonstra vina inculpatului Conișescu Andrei în comiterea infracțiunii încriminate, deoarece acestea se combat de întreaga sistemă de probe și care combate și versiunea acuzării despre acționarea unipersonală a inculpatului, precum și că modificările introduse de acesta nu au fost cunoscute de alte persoane responsabile, mai mult ca atât, acești martori nu au dat declarații în instanța de apel, acuzatorul n-a adus aceste persoane în ședința instanței de apel, pentru a fi interogate pe viu și astfel, aceste probe, dobândite la urmărirea penală și în instanța de fond, care au stat la baza sentinței de achitare, nu pot fi, conform prevederilor art. 415 alin. 2/1 Cod de procedură penală, puse la baza unei eventuale decizii de condamnare.

Instanța de apel a conchis de asemenea, că nu pot servi ca probe care ar demonstra vinovăția lui Conișescu Andrei în comiterea infracțiunii imputate lui, invocate de apelant, deoarece nici una din ele nu indică direct sau indirect la el că ar fi comis infracțiunea imputată, cum ar fi:

- *procesul - verbal de ridicare din 29.10.2012 a SD-lui firmei producătoare „BENQ” cu înregistrări audio și video a ședinței parlamentului RM din 15 iulie 2010, ridicat de la Radu Chivriga reprezentantul au „Privesc.Eu”* (f.d. 236-238, vol. III);

- *procesul - verbal de examinare din 29.10.2012 a secvențelor video și audio a ședinței Parlamentului Republicii Moldova din 15 iulie 2010, înregistrată de AO „Privesc.Eu” pe un CD-R de model "BENQ", cu capacitatea de 700 Mb. în rezultatul examinării s-a constatat că, pe CD-ul supus examinării sunt stocate secvențele audio-*

video într-un singur fișier cu denumirea "(15-07.2010) parlament", efectuat de un dispozitiv de luat vederi. Fișierul dat conține informație cu capacitatea de 381 Mb. Durata înregistrărilor este de 2 ore și 47 minute. La minutul 31 a înregistrărilor audio-video, la tribuna Parlamentului Republicii Moldova a ieșit deputatul Veaceslav Ioniță, care spune următoarele: Comisia economie, buget și finanțe a examinat proiectul de lege nr.1798 și propune pentru a doua lectură de a fi comasat cu proiectul Domnului Bodrug. Aici noi lărgim aria și gradul de independență a autorităților publice locale, în ceea ce privește prestarea și organizarea serviciilor publice. Această Lege vine..., după care este întrerupt de către președintele ședinței Parlamentului Republicii Moldova Serafim Urecheanu, care a spus că sunt întrebări și a dat cuvântul persoanei de la microfonul nr. 4. Imediat a luat cuvântul deputatul Veaceslav Untilă, care a spus că la 1161, p. 18 a fost o propunere și minimalele la comisia de stat și Veaceslav Ioniță a acceptat să dea gradual ceea ce ține de p.18., la care Veaceslav Ioniță a răspuns ca să citească tot amendamentul. Tot el, a spus ca Veaceslav Untilă să explice pentru deputați Legea privind licențierea activității de întreprinzător. D-nul Untilă avea un amendament care nu a reușit să-l citească acum, pentru stenogramă trebuie să fie citit. Aici, a intervenit Veaceslav Untilă, care a menționat că amendamentul este la art.18, p. 1.L, gradual se dau taxe pînă la un nivel și al doilea nivel, Guvernul RM tot a susținut chestia asta. Mulțumesc. Apoi, Veaceslav Ioniță a spus că aceasta este pentru stenograma la Legea precedentă, iar la Legea aceasta nu-s. Aici, președintele ședinței Parlamentului Republicii Moldova Serafim Urecheanu a spus: Da mulțumesc frumos, nu-s întrebări. După aceste cuvinte, s-a trecut la examinarea altui proiect de lege (f.d. 239, vol. III);

- procesul-verbal de ridicare din 01.03.2012 a stenogramei ședințelor Parlamentului Republicii Moldova, legislatura XVIII-a volumele 5,7,8 pe 913 file, a XLX-a volumele 3 și 4 pe 533 file, proiectele de Legi și Hotărîri ale Parlamentului și documente adiționale în 3 volume pe 773 file, procesele-verbale ale Comisiei economie, buget și finanțe, pe 197 file, materialele Comisiei de Anchetă a Parlamentului privind elucidarea circumstanțelor votării și semnării Legii nr.176 din 15.07.2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.45i-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, alte materiale aferente acestui caz pe 703 file (f. d. 143145. vol. II);

- procesul-verbal de examinare din 02.03.2012 a stenogramelor ședințelor Parlamentului Republicii Moldova, legislatura XVIII-a volumele 5,7,8 pe 913 file, a XLX-a volumele 3 și 4 pe 533 file, proiectele de Legi și Hotărîri ale Parlamentului și documente adiționale în 3 volume pe 773 file, procesele-verbale ale Comisiei economie, buget și finanțe, pe 197 file, materialele Comisiei de Anchetă a Parlamentului privind elucidarea circumstanțelor votării și semnării Legii nr.176 din 15.07.2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.45l-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, alte materiale aferente acestui caz pe 703 file.

Materialele în cauză conțin date referitoare la procedura de înaintare a inițiativei legislative de modificare și completare a Legii nr.45i-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, examinarea acesteia în Comisiile parlamentare de profil, Plenul Parlamentului, procedura de redactare a modificărilor și completărilor la lege, semnare, promulgare, contestarea la Curtea Constituțională etc. Conform acestor materiale este constatat mecanismul de introducere a modificărilor la Legea nr.176 din 15.07.2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, votată în lectura finală de către Plenul Parlamentului Republicii Moldova și promulgată de către Președintele Republicii Moldova (f.d. 146, vol. II);

- raportul Comisiei parlamentare de anchetă privind elucidarea circumstanțelor votării și semnării Legii nr.176 din 15.07.2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, conform căruia s-a constatat că, proiectul de Lege nr.176 din 21.04.2010 a fost adoptat în lectura a II-a la ședința plenară a Parlamentului din 15.07.2010, în redacția în care nu se conținea amendamentul deputatului Veaceslav Untilă, devenind Legea nr.176 din 15.07.2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător. Regulamentul Parlamentului a fost încălcat la capitolul adoptarea legilor prin admiterea de către Președintele ședinței, Serafim Urechean a intervenirii cu amendament în timpul dezbaterii altui proiect de lege și acceptarea intervenției întârziate de modificare/completare a unui act legislativ deja adoptat. În procesul pregătirii legii, după votarea acesteia în lectura a II-a, în text a fost inclus nejustificat amendamentul deputatului Veaceslav Untilă. Declarațiile președintelui comisiei Veaceslav Ioniță și consultantului comisiei Andrei Conișescu precum că amendamentul a fost aprobat în mod tacit, nu pot fi reținute și Comisia de anchetă constată că amendamentul nu a fost votat de Parlament. Procesul de contrasemnare a purtat un caracter iresponsabil, acesta fiind consecința organizării nesatisfăcătoare a activității Parlamentului și Secretariatului Parlamentului de către Președintele Mihai Ghimpu și Secretarul General al Parlamentului Adrian Fetescu. Există lacune și omisiuni în Instrucțiunea privind lucrul cu documentele în parlamentul RM, care necesită modificată, indicând o procedură clară de lucru cu documentele, stabilind expres ordinea în care trebuie să fie semnat un document, numele semnatarilor, semnătura, data și responsabilitatea fiecărui etc. Lipsesc reglementările în actele interne ale Aparatului Președintelui, care sunt depășite de timp, precum și fișele de post ale funcționarilor Aparatului, care reglementa clar responsabilitatea în procedura de verificare a constituționalității legilor venite spre promulgare. Președintele Comisiei economie, buget și finanțe Veaceslav Ioniță depășindu-și atribuțiile, din numele Parlamentului a adresat Guvernului răspunsul CEB 567 din 21.09.2010 la scrisoarea

Prim-ministrului din 01.09.2010, prin care confirmă faptul cunoașterii introducerii amendamentului, calificându-l drept acceptat de Parlament și fiind în unison cu politica promovată de Guvern. Ministrul Economiei Valeriu Lazăr a contrasemnat textul final al legii care conținea abateri de la normele constituționale, astfel manifestând iresponsabilitate în îndeplinirea obligațiilor de serviciu (f.d. 106-162, vol. I);

- potrivit caracteristicii de serviciu, învinuitul Andrei CONIȘESCU exercită funcția de consilier al Directorului general a Agenției Rezerve Materiale începând cu data de 13.11.2012 și pînă în prezent. La locul de muncă se caracterizează pozitiv (f.d. 116-117, voi. IV).

În urma cercetării, instanța de apel a conchis că, atît in instanța de fond cît și în cea de apel nu s-a dovedit faptul că Conișescu Andrei și-a depășit atribuțiile de serviciu

Mai mult, instanța a menționat că, potrivit învinuirii aduse, fapta imputată lui Conișescu Andrei fost săvîrșită în perioada 15-26 iulie 2010. La acel moment erau în vigoare prevederile art. 123 Cod penal, în redacția Legii din 2002, care, la alin.(1) conținea următoarea definiție a persoanei cu funcție de răspundere: *persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.*

Astfel, legea citată stabilea în calitate de persoane cu funcții de răspundere: deputații, membrii guvernului, consilierii, judecătorii, procurorii și adjuncții acestora, ofițerii de urmărire penală, executorii judecătorești, colaboratorii organelor de poliție și ai serviciului de informație și securitate, colaboratorii diferitelor inspecții de stat sau de supraveghere (inspecția fiscală, garda forestieră, serviciul protecției muncii etc).

Reieșind din definiția acestei legi, nu sunt persoane cu funcții de răspundere din organele de stat lucrătorii organizațiilor de stat care exercită numai funcții pur profesionale sau tehnice, cu excepția cazurilor cînd aceste persoane, concomitent cu îndeplinirea funcțiilor, sunt investite și cu funcții de ordin administrativ, de dispoziție sau organizatorico-economice.

La momentul săvîrșirii acțiunilor imputate erau în vigoare prevederile art.328 Cod penal, în redacția Legii din 2002, reieșind din care era sancționat de legea penală excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, *adică săvîrșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*

Prin urmare, Conișescu Andrei, deținînd funcția de consultant principal al Comisiei economie, buget și finanțe a Parlamentului Republicii Moldova, nu întrunea

calitățile unei persoane cu funcții de răspundere, iar prin aceasta el nu poate fi subiectul infracțiunii prevăzute de art.328 Cod penal în redacția Legii din 2002.

Totodată, art.328 Cod penal în redacția Legii din 2012, care prevede răspundere pentru săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, a intrat în vigoare începând cu 03 februarie 2012 și această normă nu are putere retroactivă asupra situației care a avut loc în luna iulie 2010.

Astfel, instanța de apel a conchis că Conișescu Andrei nu este subiectul infracțiunii imputate, prin urmare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii în vigoare la data săvârșirii acestora.

Mai mult ca atât, presupusele acțiuni ilegale ale inculpatului au fost considerate și apreciate ca fiind absolut legale și întemeiate, venite să combată monopolizarea genului de activitate respectiv și că amendamentele date au fost votate în ședința Parlamentului corect, având ca temei scrisoarea oficială a Președintelui Comisiei buget, economie și finanțe nr.CEB 576 din 21.09.2010, dl. Veaceslav Ioniță, care a indicat despre caracterul legal al modificărilor operate și care a confirma că aceste modificări au fost cunoscute de d-lui. Or, prin aceasta se combate versiunea acuzării despre acționarea unipersonală a inculpatului, precum și că modificările introduse de acesta nu au fost cunoscute de alte persoane responsabile.

De asemenea, instanța a apreciat ca fiind nefondat și prejudiciul imputat lui Conișescu Andrei care a fost cauzat, deoarece, pentru ca un prejudiciu să fie coroborat cu o faptă, acesta trebuie să fie real, însă, din materialele cauzei reiese că acest prejudiciu a fost unul ipotetic, dat fiind că, modificările aduse legii prin acțiunile imputate inculpatului - prevederile pct. 1 lit. e) din Anexa la Legea 176/2010, au fost declarate ca fiind neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 5 din 18.02.2011. Ulterior, Parlamentul a adoptat Legea nr. 42 din 17.03.2011 cu privire la modificarea anexei la Legea M.451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, prin care s-a revenit la situația de pînă la 10.08.2010, deci efectele Legii 176/2010 nu au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Mai mult, întreprinderile și instituțiile în privința cărora au fost aplicate prevederile pct.1 lit. e) din Anexa la Legea 176/2010, au fost obligate să efectueze recalculările corespunzătoare și să achite în bugetul de stat diferența la taxe, care s-a produs. Acest fapt a fost confirmat și prin hotărâri irevocabile ale instanțelor de judecată, prin care s-a dispus încasarea în bugetul de stat a sumelor restante.

În cazul dat acțiunile lui Conișescu Andrei de fapt reprezintă o activitate de înscriere de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor

astfel de documente, însă, Colegiul Penal este în imposibilitate de ai modifica învinuirea și de a recalifica acțiunile inculpatului în prevederile art.332 alin.(1) Cod penal în redacția Legii din 2002, or potrivit art. 325 alin.(1) Cod procedură penală judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Este de menționat și faptul că art.332 alin. (1) Cod penal în redacția Legii din 2002, care era în vigoare la data săvârșirii acțiunilor, prevede răspundere pentru falsul în acte publice doar dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale.

5. Împotriva deciziei menționate declară recursur ordinar procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia și rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului indică că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de către acuzare prin prisma art.101 Cod de procedură penală, care confirmă, pe deplin, vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, de asemenea instanța de apel nu s-a expus în nici un fel asupra motivelor desfășurate de către acuzare în susținerea apelului precum și a învinuirii.

6. Referință pe marginea recursului a depus avocatul Alexandru Chisnescu în numele inculpatului Andrei Conișescu care a solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat pe motiv că hotărârile sunt întemeiate și legale, iar faptul comiterii de către Andrei Conișescu a infracțiunii imputate este neconfirmat, adică în acțiunile lui nu persistă careva semne caracteristice ale respectivei componente de infracțiune, învinuirea fiindu-i ilegală, în baza unor presupuneri.

7. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârilor atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate, cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial sau total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

În corespundere cu art. 448 Cod de procedură penală instanța de recurs, *judecând recursul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.*

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul,*

verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Potrivit cerințelor nominalizate, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată că, aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, astfel decizia urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, din următoarele considerente:

În primul rînd, Colegiul reține, că la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de procuror în susținerea învinuirii și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge aceste probe.

În speță, soluția de respingere a apelului declarat de procuror este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, în cazul în care instanța de apel a respinge apelul procurorului, decizia urmează să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța și pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reappreciate ori respinse ca probe. La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe

care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, care au fost indicate de către ultimul și în apel, rezultă că instanța de apel și-a argumentat soluția superficial privitor la respingerea și aprecierea critică a mai multor probe ale acuzației.

Din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel nu a verificat minuțios probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și nu au fost supuse analizei în coroborare, la baza deciziei adoptate fiind reținute aceleași probe care au fost cercetate de instanța de fond și doar enumerate în decizie, neexaminând sub toate aspectele hotărârea primei instanțe.

Tot aici, Colegiul referindu-se la examinarea cauzei în instanța de fond menționează că potrivit procesului verbal al ședinței de judecată au fost date citirii un șir de probe care nu sunt reflectate în sentință și asupra cărora instanța de fond nu s-a expus, nu a indicat motivele pentru care respinge aceste probe aduse în sprijinul învinuirii, ca de alt fel cum a procedat și instanța de apel la rîndul său, neexpunîndu-se asupra respingerii probelor acuzației, întemeindu-și decizia în exclusivitate pe poziția apărării și doar pe declarațiile inculpatului Conișescu Andrei, evitînd să se expună sau s-a expus declarativ asupra raportului Comisiei parlamentare de anchetă privind elucidarea circumstanțelor votării și semnării Legii nr.176 din 15.07.2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, precum că acesta nu confirmă în nici un fel vinovăția inculpatului.

Colegiul reține că, instanța de apel făcînd referire la declarațiile martorilor, la general s-a expus asupra acestora, precum că nu se confirmă vinovăția inculpatului Conișescu Andrei, fără a intra în esența lor.

De asemenea, instanța de apel expunîndu-se în decizie prin fraza: ”... *presupusele acțiuni ilegale ale inculpatului au fost considerate și apreciate ca fiind absolut legale și întemeiate, venite să combată monopolizarea genului de activitate respectiv și că amendamentele date au fost votate în ședința Parlamentului corect, avînd ca temelie scrisoarea oficială a Președintelui Comisiei buget, economie și finanțe nr.CEB 576 din 21.09.2010, dl. Veaceslav Ioniță, care a indicat despre caracterul legal al modificărilor operate și care a confirma că aceste modificări au fost cunoscute de d-lui. Or, prin aceasta se combate versiunea acuzației despre acționarea unipersonală a inculpatului, precum și că modificările introduse de acesta nu au fost cunoscute de alte persoane responsabile.*”, a evitat declarațiile martorului Ioniță Veaceslav date în instanța de fond potrivit cărora, acesta confirmă ca amendamentul în plen nu a fost votat și a semnat legea fără să citească, avînd încredere în consultantul responsabil, iar conform raportului Comisiei parlamentare de anchetă la întrebarea concretă a comisiei, dacă introducerea amendamentului în textul legii a fost sau nu coordonată cu președintele comisiei Ioniță, atît Conișescu, cît și Ioniță la aceste întrebări au răspuns evaziv.

În aceeași ordine de idei Colegiul reține, că potrivit raportului de anchetă s-a constatat că *scrisoarea Guvernului din 01 septembrie 2010, semnată de Prim-ministru Vladimir Filat*, este adresată Parlamentului, iar răspunsul din numele Președintelui Comisiei buget, economie și finanțe nr.CEB 576 din 21.09.2010, dl. Veaceslav Ioniță, a fost efectuat cu depășirea atribuțiilor și anume în conformitate cu art. 14 alin. (1) lit. g) din Regulamentul Parlamentului, Președintele parlamentului reprezintă Parlamentul în relații cu Președintele RM și Guvernul.

Astfel, în urma audierilor petrecute în comisie cât și în cadrul procesului penal martorii au formulat mai multe răspunsuri și au făcut mai multe declarații care se contrazic reciproc cât și cu prevederile Regulamentului, instrucțiunii privind lucrul cu documentele în Parlamentul RM, contradicții care nu au fost înlăturate de către instanța de apel.

În acest context, Colegiul penal menționează prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, cât și doctrina juridică națională, potrivit căreia, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

În al doilea rând, Colegiul atestă că, instanța de apel de fapt preluând motivarea sentinței de achitare, a preluat și contradicțiile acesteia și anume prin faptul că inițial se indică: ”.... *presupusele acțiuni ilegale ale inculpatului au fost considerate și apreciate ca fiind absolut legale și întemeiate....*” ulterior se menționează „...*în cazul dat acțiunile lui Conișescu Andrei de fapt reprezintă o activitate de înscriere de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente*, însă, Colegiul Penal este în imposibilitate de ai modifica învinuirea și de a recalifica acțiunile inculpatului în prevederile art.332 alin.(1) Cod penal în redacția Legii din 2002, or potrivit art. 325 alin.(1) Cod procedură penală judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.” Prin urmare, nu este clară poziția instanțelor de fond care, pe de o parte se referă la legalitatea acțiunilor inculpatului și tot aici indică la ilegalitatea acțiunilor lui și încadrarea greșită a acestora în baza art.328 Cod penal, făcând trimitere doar la actul de învinuire.

În al treilea rând, instanța de recurs remarcă că de către instanța de apel s-au luat în considerație afirmațiile inculpatului precum că acesta la momentul comiterii

infracțiunii nu era persoană cu funcție de răspundere, însă concomitent omite faptul că prin declarațiile menționate se prezumă că ultimul tacit recunoaște faptul comiterii acțiunilor ilegale de care este învinuit, dar își exprimă dezacordul, motivând că nu era subiect al infracțiunii.

Tot la acest capitol, Colegiul reține pripită achitare a inculpatului de comiterea infracțiunii imputate din motiv că la momentul săvârșirii acțiunilor erau în vigoare prevederile art.328 Cod penal în redacția Legii din 2002, potrivit căreia era sancționat de legea penală excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, *adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, iar Conișescu Andrei, deținând funcția de consultant principal al Comisiei economie, buget și finanțe a Parlamentului Republicii Moldova, nu întrunea calitățile unei persoane cu funcții de răspundere, și de aceea el nu poate fi subiectul infracțiunii prevăzute de art.328 Cod penal în redacția Legii din 2002.

În acest context Colegiul reține:

a) într-adevăr la momentul săvârșirii pretensei infracțiuni art.328 Cod penal nu prevedea noțiunea de „*persoană publică*”, deoarece art.328 alin.(1) Cod penal în redacția din 24.12.2008 prevedea *săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotit de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, situație menționată în decizia Curții de Apel. De rînd cu aceasta, în contextul dat, instanța de apel omite cu desăvîrșire să se expună asupra adresării secretarului general, Președinte al Comisiei de disciplină Adrian Fetescu către Președintele Parlamentului RM Domnului Marian Lupu din 18.11.2011, unde se specifică că Andrei Conișescu, consultant principal în Comisia economie, buget și finanțe a încălcat normele de conduită a funcționarului public în exercitarea funcției publice, atribuții ce cad și sub incidența *legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 – XVI din 04.07.2008 (f.d.149-151, v.2)*.

Totodată de către instanță s-a evitat, după cum a fost deja menționat mai sus, expunerea și analiza concluziilor raportului Comisiei parlamentare de anchetă din 15.07.2010 care expres indică: „...*Procesul de contrasemnare a purtat un caracter irresponsabil, acesta fiind consecința organizării nesatisfăcătoare a activității Parlamentului și Secretariatului Parlamentului de către Președintele Mihai Ghimpu și Secretarul General al Pralamentului Adrian Fetescu. Există lacune și omisiuni în Instrucțiunea privind lucrul cu documentele în parlamentul RM, care necesită modificată, indicînd o procedură clară de lucru cu documentele, stabilind expres ordinea în care trebuie să fie semnat un document, numele semnatarilor, semnătura, data și responsabilitatea fiecărui etc. Lipsesc reglementările în actele interne ale*”

Aparatului Președintelui, care sunt depășite de timp, precum și fișele de post ale funcționarilor Aparatului, care ar reglementa clar responsabilitatea în procedura de verificare a constituționalității legilor venite spre promulgare...”

În același context, Colegiul mai indică și asupra faptului că instanțele în general nu s-au referit la modalitatea de numire în funcția de consultant principal al Comisiei economie, buget și finanțe a Parlamentului Republicii Moldova a lui Conișescu Andrei, or nu a fost supus vizionării și cercetării Ordinul Președintelui Parlamentului SC-2 nr.5 din 01 februarie 2010 precum și fișa de post a ultimului, care ar fi permis a concluziona despre împuternicirile și statutul acestuia.

b) art.123 alin. 1) Cod penal în vigoare în trecut și în prezent, prin „*persoană cu funcție de răspundere*” se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice;

c) modificările efectuate la art.328 Cod penal raportat la prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, prin „*persoană publică*” se înțelege: *funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public*, Astfel, după modificările art.123 Cod penal (din 03.02.2012) cu substituirea sintagmei „persoanei cu funcție de răspundere” cu sintagma „persoană publică” nu influențează calitatea persoanei, subiecții menționați și-au păstrat statutul special de „persoană publică”, potrivit cărora legiuitorul, ulterior a prevăzut tragerea la răspundere penală în baza art.328 Cod penal;

d) indiferent de calitatea persoanei în sensul art.328 și 123 Cod penal, oricine din subiecții menționați poartă răspundere pentru ansamblul atribuțiilor și obligațiilor stabilite prin Constituția Republicii Moldova și alte acte normative în conformitate cu instrucțiunile de serviciu, iar modificările efectuate la art.328 Cod penal nu discriminează acțiunile inculpatului.

În al cincilea rând, Colegiul atestă eronată concluzia instanței de apel referitor la prejudiciul imputat lui Conișescu Andrei, or, întreprinderile și instituțiile în privința cărora au fost aplicate prevederile pct.1 lit. e) din Anexa la Legea 176/2010, au fost obligate să efectueze recalculările corespunzătoare și să achite în bugetul de stat diferența la taxe, care s-a produs. Acest fapt a fost confirmat și prin hotărâri irevocabile

ale instanțelor de judecată, prin care s-a dispus încasarea în bugetul de stat a sumelor restante. Prin urmare acțiuni benevole, în sensul achitării în bugetul de stat a diferenței la taxe, care s-a produs, din partea întreprinderilor și instituțiilor menționate nu s-au întrevăzut.

În concluzie, Colegiul constată, că instanța de apel și-a argumentat soluția de condamnare fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut o poziție eronată a instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor precum și probelor materiale expuse mai sus.

În speță, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cadrul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților la această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția sau nevinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor acestuia. În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, or nepronunțarea asupra motivelor invocate în apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod procedură penală, întrucât o asemenea eroare juridică nu poate fi corectată în instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care expres prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, să țină cont de motivele casării hotărîrii recurate indicate în decizia instanței de recurs, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii

înaintate, și ca urmare să se expună în modul convenit asupra prezenței sau lipsei vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont și de prevederile Hotărârilor Plenului Curții Supreme de Justiție și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată potrivit prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art.426 și 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui Conișescu Andrei și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 26 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun